

ISBN 978 90 00 39914 7
ISBN 978 90 00 39915 4 (e-book)
NUR 287

© 2025 Van Holkema & Warendorf
Uitgeverij Unieboek | Het Spectrum bv

www.ivanilia.nl
www.de-leukste-kinderboeken.com

Tekst: Thomas Olsthoorn
Illustraties: ivan & ilia illustraties
Omslagontwerp: Ruben Wolf, Gravus
Zetwerk: Mat-Zet bv, Weesp

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd bestand, of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Tekst- en datamining van (delen van) deze uitgave is uitdrukkelijk niet toegestaan.

All rights are reserved, including those for text and data mining, AI training and similar technologies.

1 Panna

Met een harde klap zwaait Pelle de voordeur dicht.
Hij rent de tuin uit.
Op de stoep laat hij de bal uit zijn handen vallen.
Als de bal de grond raakt, zet hij zijn voet erop.
Dan begint hij te dribbelen.
Korte tikjes. *Tik-tik-tik.*
Daar ziet hij de buurman lopen.
Pelle dribbelt zachtjes dichterbij.
Als hij naast hem komt, tikt hij sluw de bal door zijn benen.
'Panna! Ik heb u weer gefopt, buurman!'
De buurman grijnst. 'Knap gedaan. Maar volgende keer ga ik jou een panna geven.'
'Dat lukt u toch niet!' roept Pelle.
Met een grote lach dribbelt hij verder.

Pelle is op weg naar het park.
Daar voetbalt hij in het weekend altijd met zijn vrienden.

Maar als hij bij het park komt, is er niemand.
Het veld is leeg.

In zijn eentje begint Pelle op het doel te
schieten.

Zijn vrienden komen straks wel.

Maar na tien minuten is er nog steeds
niemand.

Pelle pakt zijn bal en gaat op zoek.

Waar hij ook kijkt, hij kan zijn vrienden
nergens vinden.

Ze zijn niet op het schoolplein.

Niet bij de speeltuin.

En ook niet bij de voetbalkooi.

Er is nog één plek waar ze kunnen zijn, denkt
Pelle.

Een nieuwe plek die ze pas hebben ontdekt.

Met de bal onder zijn arm rent hij zo hard als
hij kan.

Door het park, langs de school en langs de
winkels.

Als hij bij het water komt, stopt Pelle om even
op adem komen.

Aan de overkant ziet hij de oude fabriek al.

Het is een bruin gebouw.

Met grote ramen en een grijze pijp op het dak.

Daar moet hij naartoe.

Via de brug steekt Pelle het water over.

Hij gaat door de tunnel heen en dan linksaf.

Als hij bijna bij de fabriek is, hoort hij stemmen.
 Het zijn Kas, Daley en Jax.
 Pelle heeft zijn vrienden gevonden!
 Hij gaat de hoek om en ziet dan ook Noud,
 Mahir, Justin en Koen.
 En een meisje dat hij niet kent.
 Ze zijn al een partijtje aan het spelen.
 Op de parkeerplaats voor de fabriek staan twee grote containers.
 De ene is rood en de andere blauw.
 De containers staan tegenover elkaar en worden gebruikt als doelen.
 Pelle loopt naar Koen, die als keeper voor de blauwe container staat.
 ‘Waar waren jullie nou? Ik heb overal gezocht.’

‘We wilden weer bij de fabriek voetballen,’ zegt Koen.

‘Waarom hebben jullie me niet opgehaald?’ vraagt Pelle.

Koen haalt zijn schouders op. ‘Mijn nichtje Lisa logeert bij ons. Ze zit ook op voetbal en is erg goed. We waren al met acht spelers en zijn jou helemaal vergeten.’

Pelle voelt tranen opkomen, maar hij houdt zich groot.

‘Mag ik meedoen?’

Koen kijkt opzij naar Pelle.

Opeens klinkt er een harde knal.

Lisa heeft de bal tegen de container geschoten en een doelpunt gemaakt.

‘Bedankt, Pelle!’ zegt Koen boos. ‘Door jou hebben we nu een goal tegen gekregen.’ Alle kinderen komen naar de blauwe container.
Noud, Daley en Kas zeggen Pelle gedag. ‘Mag ik met jullie meedoen?’ vraagt Pelle nog een keer.
‘Dan is het vijf tegen vier. Dat is niet eerlijk,’ vindt Justin.
Koen geeft Justin gelijk.
‘Laten we gewoon poten en teams maken,’ zegt Lisa.
‘Alleen als Koen en ik mogen poten,’ roept Justin.
Dat vindt iedereen goed.
Na zes stappen zet Koen zijn voet op de tenen van Justin. Hij mag beginnen met kiezen.
Koen kiest eerst Lisa en daarna Noud en Kas. Justin wil Daley, Mahir en Jax in zijn team. Pelle blijft als laatste over.
Alweer. Hij wordt altijd als laatste gekozen.
‘Kom jij dan maar bij ons, Pelle,’ zegt Koen.

Allemaal kiezen ze een topvoetballer die ze tijdens het partijtje zijn.
‘Ik ben Kylian Mbappé!’ roept Justin.
‘Ik Cristiano Ronaldo,’ zegt Mahir.
Kas wil Lionel Messi zijn.

Jax is het er niet mee eens. 'Jij was vorige keer al Messi, Kas. Nu ben ik Messi.'
'Oké, dan ben ik Lamine Yamal,' zegt Kas.
Daley is Jude Bellingham.
Noud kiest voor Erling Haaland.
En Lisa wil graag Kevin De Bruyne zijn.
Pelle trekt zijn trainingsjack uit en draait zich om.
Hij heeft een rood shirt van Liverpool aan. Op

zijn rug staan het nummer vier en de naam 'Virgil'.

'Dat kan niet! Ik wilde net zeggen dat ik Virgil van Dijk ben,' roept Koen. 'Jij bent als laatste gekozen, Pelle. Ik mag eerst en IK ben Virgil. Ga jij maar keepen.'

Pelle trekt zijn trainingsjack weer aan.

Teleurgesteld loopt hij naar de rode container.

'Het is niet eerlijk,' zegt hij zachtjes. 'Ik mag nooit een van mijn favoriete spelers zijn...'